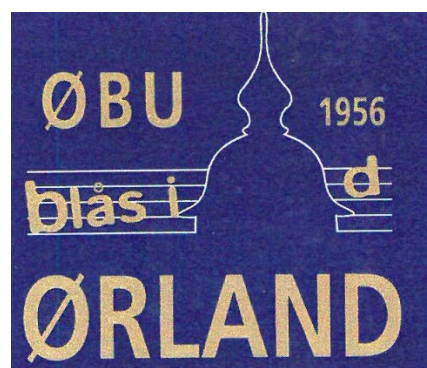

ØRLAND BARNE- OG UNGDOMSKORPS 1956 - 2016

Korpsminner

FESTSKRIFT TIL 60-ÅRSJUBILEET

Forsidebildet viser korpset i 17. maitoget 1957 med dirigent Trygve Rian i tet med tamburstaven.

Innhold

Innledning.....	5
Et møte med tidligere skolemusikanter	7
Medlemmer i Ørland skolemusikk fra oppstartsåret, med instrument.....	11
Fosna Folket fra 25-års jubileet 30. april 1981.....	12
Minner fra tiden i Ørland skolemusikk.....	13
Anna Margrete Aune	13
Sigrun Kløften Dehlin	16
Bernt Gjelvold	17
Astrid Kløften Kvernes	19
Ulf Steinar Berg.....	21
Bente Width Berg	24
Narvik 1968	25
Ørland skolemusikk på kretsstevne i Fagerenget 1969	26
Landsdelsstevne i Bodø 1972	28
Aspirantkorps	28
Medlemsliste Ørland Skolemusikk 1956 – 1977	29
Ørland skolemusikk 1981 – 25 år	31
1990-årene: Ørland Skolemusikk blir Ørland Barne- og Ungdomskorps.....	32
Invitasjon til skolekonsert 24. april 2001	34

Korps er mer enn bare 17. mai og marsjer	35
«Tromp og Trekk».....	35
Karius og Baktus.....	36
Julegrantenning	36
Ørland Barne- og Ungdomskorps, juni 2014.....	38
Drill	39
Ørland Barne- og Ungdomskorps i jubileumsåret.....	40
Styresammensetning i jubileumsåret:.....	42

Innledning

Den 5. mai i år var det 60 år siden Ørland barne- og ungdomskorps ble stiftet. Ørland var først ut på Fosen med skolekorps. Korpsmusikk var nok folk kjent med fra før, men et korps med barn, som marsjerte og samtidig kunne spille ordentlige instrumenter, var uvant på 1950-tallet. De som var med de første årene forteller at korpset vakte oppsikt og straks ble publikums yndlinger hver gang de viste seg, noe som var veldig inspirerende for en fersk musikant.

Et 60-årsjubileum er en begivenhet som fortjener et jubileumsfestskrift. Korpsstyret satte i desember i fjor ned en skriftkomite bestående av Trine Gran og Ulf Steinar Berg til å utføre dette arbeidet. Vi har ikke kunnet ta på oss å gjengi den fullstendige historien til jubilanten. Til det har tiden vært for knapp og arbeidet for stort. I stedet har vi lagt opp til å samle noen spredte minner og inntrykk som tidligere korpsmedlemmer og andre involverte har formidlet til oss. Vi har også samlet noe bildemateriale, samt navn på dem som er avbildet.

For å få tak i slik informasjon, har vi sendt ut en skriftlig forespørsel via mange kanaler til tidligere medlemmer der de ble oppfordret til å bidra med innlegg til skriftet. Dessverre fikk vi ikke så stor respons som vi hadde håpet på. Gledelig er det derfor at dem vi har hatt mest kontakt med, er flere av medlemmene fra de første kullene til korpset. Dermed blir fokuset i dette skriftet mest på fortellinger fra den første tiden, fortellinger som det også haster mest med å få skrevet ned. Så må det heller bli oppgaven til en senere jubileumskomite å samle inntrykk fra nyere år.

Korpsbevegelsen er en frivillig nasjonal organisasjon. Før de kommunale musikkskolene oppstod i 1970-årene og utover, stod korpsbevegelsen for mye av musikkopplæringen til barn og unge i by og land. Gjennom det lokale korpset kunne barn få låne et instrument, få opplæring, møte andre barn å spille sammen med, samt mange spilleoppdrag. For mange har korpset fungert som inngangsporten til et liv med musikk, enten profesjonelt eller som fritidssysel.

Korps forbindes med 17. mai, der de absolutt spiller en viktig rolle for markeringen av dagen. Men korps er så mye mer enn 17. mai. Det er stevner og møter med andre korps, korpsturer i inn- og utland, kirkekonserter, sommerkurs, forestillinger der korpset har ulike roller, julekonserter osv. Aller mest er korpset likevel et fast treffpunkt for barn og unge minst en gang hver uke på tvers av alder og skoler. Der trener de seg på samarbeid, disiplin, øver på samspill og solospill.

De første skolemusikantene forteller om glede og stolthet over å være med i korpset. Selv om tida er en annen, håper og tror vi at dagens unge korpsmedlemmer også ofte kjenner på følelsen av stolthet og glede av å kunne være med på å utøve musikk i korps. Vi tror også at korpset fremdeles representerer en verdi som nærmiljøet setter pris på.

Vi takker for alle bidrag til dette skriftet, og ønsker samtidig alle fortidige og nåtidige ØBU'ere hjertelig til lykke med 60-årsjubileet!

Opphaug, 1. juni 2016

Trine Gran og Ulf Steinar Berg

Et møte med tidligere skolemusikanter

En onsdagskveld tidlig i februar inviterte skriftredaksjonen medlemmer av det aller første kullet av musikanter som fremdeles bor på Ørland, til et møte for å høre litt om den første tida i Ørland Skolemusikk. Møtet fant sted på Frivillighetens hus (meieriet).

Ragnar Jenssen, Anna Margrethe Aune, Torleif Lund Hoff og Torbjørn Rian

Det ble en trivelig kveld sammen med en blid og ungdommelig gjeng som sjenerøst delte minner med oss. Vi bød på kaffe og bløtkake, som en tyvstart på jubileumsmarkeringen. Under følger noen notater vi har gjort fra møtet.

Våren 1956 gikk det ut informasjon om at det skulle settes i gang skolekorps på Ørlandet. Dette ble kunngjort i klasserommene på skolene, og den gikk først og fremst ut til fjerdeklassingene, de som var 10-11 år. Det var en forståelse av at bakgrunnen for å starte opp med skolekorps, nok handlet mye å skaffe en rekrutteringsarena for nye medlemmer til Kornetten.

Det viste seg å være mange barn som var interessert i å bli med, men det var jo begrensninger på hvor mange som kunne tas inn. Derfor var det bestemt at kun ett barn fra hver familie kunne bli tatt opp, noe som sikkert kunne være litt vanskelig i enkelte heimer, men hvis familien kunne skaffe instrument selv, kunne flere fra samme søskenflokk være med. Men et instrument var en kostbar ting, da som nå. Ellers var Ørland skolemusikk forøvrig ett av de første korpse her til lands som tok inn jenter, og også et av de første som ikke brukte navnet «guttemusikk».

Det var en opptaksprøve før en fikk komme i gang med notelærekurs. Opptaksprøven ble foretatt i skoletida, og gikk bl.a. ut på å synge «Ja vi elsker». Når en hadde kommet seg gjennom opptaksprøven, var det klart for notelæreundervisning hjemme hos fru Skagen i andre etasje i banken. Det var rein teori, men de fleste syntes likevel at de læringsutbyttet var brukbart. Deretter var det utdeling av instrument. I løpet av det første året (1956-57) kom det etter hvert 15 jenter og 20 gutter med i Ørland skolemusikk, noe som er en sjelden god kjønnsbalanse også i dag!

Noen mødre var riktignok litt skeptiske til at sønnene skulle begynne i korpset fordi de fryktet at det ville bli mange tumulter mellom guttene på hjemvei fra øvelsene. Dette viste seg å være en helt ubegrunnet frykt.

Øvingslokaler var først framhaldsskolen, - det gamle kommunelokalet mellom Hårbergskolen og flystasjonskapellet. Senere ble øvingene flyttet til Rønneskolen. Øvelsene foregikk på søndagsettermiddagene. Det var ikke vanlig å få skyss til verken til skole eller fritidsaktivitet på den tida. Korpsmedlemmene syklet og gikk til øvinger og opptredener, også om vinteren. Noen syklet med tuba i ryggsekken, andre med passasjer i tillegg til instrument. Det kunne være ganske spennende transport på alt slags føre. Noen ganger var det mulig å få lastebilskyss, men det var ofte svært kaldt å sitte på platten. Når en endelig kom fram, hendte det at instrumentet måtte tines foran ovnen og at fingrene måtte varmes litt skikkelig før det var mulig å starte spillingen.

Trygve Rian, Helge Kløften og Kristian Ørsleie var sterke drivkrefter for skolemusikken de første årene. Det var også vanlig at medlemmer fra Kornetten var med og instruerte. Korpset

var også med Kornetten på en del spilleoppdrag i starten. Den første opptreden var nok i Yrjarshall med avspilling av «Kongesangen». Det kjentes litt utrygt, men de mintes at det låt ganske bra.

De tre faste numrene var; «Marsj av Møller», «Guttene kommer» og «Sønner av Norge». De to siste stod for øvrig på hver sin side av samme noteblad.

Alle grendeskolene på Ørland var representert i korpset med unntak av skolene på øyene. Hver skole hadde en lærer med i korpsstyret. Det var årsmøte i forbindelse med øvelse, og Kristine Rønne leste alltid opp lange årsberetninger. Korpsmedlemmene syntes det var kjedelig. Noen av guttene underholdt seg med å krysse av hver gang ordet «ymse» ble gjentatt i beretningen.

Uniformer til korpset ble skaffet i løpet av det første året. Budsjettet var på 7000 kroner. Det ble bestemt at jentene skulle ha skjørt, selv om det var en vanlig oppfatning at det var stygt å gå med skjørt til uniformsjakke. Det var et diskusjonsspørsmål om det skulle kjøpes inn båtluer eller blankskjermluer, men valget falt til slutt på båtluer. Fanen var klar samtidig med uniformene. Det var ei dukke med uniform på fanen, eller kanskje var den på egen stang, som i dag.

Det aller første korpsstevnet Ørland skolemusikk deltok på var i Åfjord. Det var busskyss med Reidar Hvitsand som sjåfør. På stevnet var de det eneste skolekorpset, og som de absolutt yngste deltakerne ble de en attraksjon på stevnet både blant musikere og publikum. Det opplevdes kanskje litt krevende å være med på et voksenarrangement, særlig på kveldstid, men det var også veldig spennende og mye både å se, høre og kanskje lære litt av.

Ørland skolemusikk deltok også på landsdelsstevne i Trondheim i 1958 med overnatting på Gerhard Schøning skole. Oppstilling var på Torvet med utmarsj til Lerkendal der 14 000 korpsdeltakere skulle spille, med et gigantisk fellesnummer til slutt. Også der var det for det meste voksenkorps som deltok. Alle husker at det var godvær og forferdelig varmt langs gatene og på stadion. Det ble derfor delt ut saltpastiller for at ikke ungene skulle besvime. Minneverdig var det også at de fikk en flaske Solo hver å leske seg med.

Et av de tidlige årene dro også korpset på stevne på Stadsbygd med båt; Fru Inger eller Agdenes. Innkvarteringen var privat, og deltakerne ble fordelt rundt i heimene. I ei tid da det ikke var så vanlig å reise utombygdes, huskes det som begivenhetsrikt og artig å være på tur med skolemusikken selv om turen ikke gikk så langt.

På 17. mai var Brekstad arenaen for skolemusikken. Alle gikk fra sine skoler, og de møttes på Rønne-skolen. Derfra gikk korpset samlet til kirka. Det var mye dårlig grusvei. Den eneste asfalterte strekningen var fra Viklem-krysset og ned til kaia. Gnagsår var et utbredt problem, da det var mange som hadde nye sko.

Alle husker at de var stolte av å få være med i skolemusikken og at det var stor stas når korpset opptrådte. De var kry av instrumentet sitt og av uniformen. Helge dirigent kunne oppleves som striks og ganske kravstor, og det kjentes forpliktende å være tatt ut til å være med i korpset. Det betinget en del øving på instrumentet hjemme, noe som ikke alltid var like populært rundt om i heimene.

Helge hadde forresten en uskreven regel om at is-spising var forbudt når korpset var ute og spilte. Det samme gjaldt sminke (les: leppestift). Det var viktig at leppene ikke ble utsatt for unødvendig slitasje.

Det fleste var med i skolekorpset ca. fem år, eller til en var konfirmert. Etter det var det vanlig å starte opp i Kornetten, hvis en fremdeles holdt til på Ørlandet, da.

Medlemmer i Ørland skolemusikk fra oppstartsåret, med instrument

Oddrun Skaret, klarinett	Ragnar Jensen, tuba
Unni Andresen, kornett	Tore Ratdal, trompet
Lill Eli Grande, kornett	Torbjørn Brekstad, tenorhorn
Astrid Bakken, althorn	Per Øverbyhagen, skarptromme
Åsgjerd Grande, klarinett	Torleif Lund Hoff, trompet
Gunnborg Johansen, althorn/bariton	Per Kristian Lund, kornett
Berit Gjerde, althorn	Arve Ulset, tenorhorn
Astrid Grimstad, althorn	Snorre Hvitsand, tuba
Klara Nilsen, bariton	Einar Løkra, bariton
Turid Pettersen, klarinett	Roy Rennan, skarptromme
Hildegard Leseth, skarptromme	Tormod Thorvik, tuba
Eli Skagen, klarinett	Erling Eriksen, althorn
Borgny Oksvold, trompet	Magnus Moen, bariton
Anne Lise Hårberg, klarinett	Asbjørn Tokstad, alt- eller tenorhorn
Harald Røstad, trompet	Torbjørn Rian, kornett
Anna Margrete Kløften, kornett/trompet	Kjell Saltnes, trompet
Kjell Lund, althorn	Kjell Winter, ventilbasun

Skolemusikken har mange venner

En av stifterne, Kristine Rønne, hadde laget en fyldig og fin jubileumsberetning.

Tidligere skolestyrer Kristine Rønne gratulerte alle med dagen, både korpsdeltakere, foreldre, støttelag og alle interesserte.

Hun kunne fortelle at planene for å starte skolekorps på Ørland var godt over 25 år. Kornetten hadde tidlig begynt å snakke om det og også satt av 500 kroner til formålet, og på et kretsmøte på Hårberg den 8. nov. 1955 hadde Inger Skagen tatt det opp.

Det ble straks oppslutning om tanken. Lærer Bjarne Aune foreslo nedsatt en nemnd som kunne arbeide med saken, og valgt ble Inger Skagen, Harald Venes og Ole Eriksen. Det ble også samlet inn penger på møtet, og 177 kroner kunne legges i kassa.

Nemnda søkte banker, meieriet og kommunestyret om støtte og ble møtt med velvilje alle steder. I hver skolekrets ble det sendt rundt lister for innsamling av penger, og penger kom det inn. 25 instrumenter ble innkjøpt, resten lånt av Kornetten, - for korpsset skulle bestå av 35 barn, fordelt på samtlige skoler.

Inger Skagen tok seg av noteopplæringen, og mange sa seg villig til å lære opp barna på instrumentene. Det skortet såvissst ikke på interessen verken hos lærere eller elever, og allerede ved barnegudstjenesten julaften spilte skolemusikken.

26. mars 1956 ble det holdt konstituerende styremøte og valgt styre som ble seende slik ut: Harald Venes og Ole Eriksen representerte kommunen, Alf Kåre Bakken (lærer Gårten skole), Carsten Tokstad (Grande), Gjertrud Rolseth (Uthaug), Martha Bekken (Opphaug) og Kristine Rønne (Hårberg).

Styret ble gjenvalgt ved årsmøtet året etter, med det unntak at Gårten skole nå falt ut. Det ble for tungvint for elevene herfra å delta på øvingene, dessverre.

Spørsmålet om uniformer meldte seg nå. Utgiftene ville bli store, hvordan skulle man klare det? Forslaget fra brødrene Per og Olaf Nettet var greit: Vi låner penger og kjøper uniformer til alle! Så ble gjort, 7000 kroner tatt opp som banklån, og uniformer kjøpt.

Mange har vært i sving gjennom årene for å skaffe penger til skolemusikken. Det har vært holdt utallige basarer, lykkehjulene har svirret rundt tusenvis av ganger, innsamlingslistene må vel måles i kilometer om en legger dem sammen, det er blitt bakt tusener av kaker og laget bønnevis av desserter... «Lopper» er blitt samlet og markeder avvirket, og penger er det blitt. Temmelig store også, når en summerer.

Støttelaget ble stiftet 9. mai 1966 med Astrid Bakken som den første formann, og mange kjempeløft er tatt av medlemmene her.

Kristine Rønne fortalte om både de første og senere stevner skolemusikantene fra Ørland var med på, store begivenheter som både barna og de voksne ledsagere minnes for alltid og med glede. God oppførsel ble vist bestandig.

Kristine Rønne mintes med glede og vemod enkeltpersoner som har gjort en stor innsats for Ørland Skolemusikk og som nå er gått bort, brødrene Nettet, Inger Skagen, Trygve Andersen, Gjertrud Rolseth. Det er etter hvert blitt noen gravferder der skolemusikken har vist sine venner den siste ære med musikk.

Det var i det hele tatt en meget interessant jubileumsberetning vi fikk høre. Verdifullt at korpsset har disse nedtegnelser, så det når som helst kan finne tilbake til sine røtter!

Fosna Folket fra 25-års jubileet 30. april 1981

Minner fra tiden i Ørland skolemusikk

Anna Margrete Aune

Hei og takk for sist! Det var veldig hyggelig å få møtes og minnes litt fra den første tida i Ørland skolemusikk! Jeg skulle ha sendt deg dette for lenge sia, men sånn er det - pensjonist og "tusen jern i ilden"! Vel, jeg vet ikke om jeg kan bidra noe videre med minner fra denne tida heller, vi snakket vel om det meste jeg husket på møtet.

Men for min egen del var jeg litt for ung, dvs, jeg gikk i en klasse under de som ble vurdert for opptak den gangen. Men pga. at min onkel, Helge Kløften, hadde en gammel (bulket) kornett "liggende på loftet", fikk jeg tilbud om å spille på den hvis jeg hadde lyst.

Det ble kjøpt inn instrumenter til alle som ble opptatt i skolemusikken; men hvis noen hadde instrument sjøl, fikk de begynne likevel.

Jeg husker godt at onkel Helge kom syklende med dette instrumentet en ettermiddag; og jeg ble veldig skuffet da jeg hadde mest lyst til å spille klarinett.

Men det ble til at jeg startet opp over jul, da hadde skolemusikken startet opp allerede. Jeg husker at jeg hørte dem spille Kongesangen i Yrjarshall, det måtte være på høsten i 1956 (?). Og jeg trodde aldri at jeg skulle bli så flink at jeg kunne innlemmes i dette korpset!

Anna Margrete Kløften

Det var stor stas for Ørlendingene å ha evnet å fått til et skolekorps så tidlig. Vet ikke om andre korps hvor det var tatt opp både jenter og gutter. Som oftest var det kun gutter som fikk bli med å spille.

Opptak, opplæring og bestemmelse av hvilket instrument en fikk, ble gjort skikkelig. Feks. ble det tatt hensyn til hvilke lepper, tannstilling og fysikk generelt hver og en hadde før det ble utdelt instrument.

Men før instrumentutdelinga måtte alle gjennomgå et notekurs. Husker at det mest var Liv Skagen som hadde ansvaret for dette.

17 mai stilte korpset i flunkende nye uniformer, og det var stor stas! Ja, da vi toget ut fra Rønne skole med Ørland skolemusikk i front, må det vel betegnes som en historisk begivenhet. Alle var kjempestolte. Selvfølgelig vi som var med og spilte; men også foreldre og slektninger, kommunestyre og bygdas folk ellers, syntes dette var noe av det gjeveste som hadde skjedd på svært lenge.

Men det var også noen som var sjalu. Det sto nok mange unger langs togruta som misunte oss at vi fikk være med i korpset. De kunne nok ha tenkt seg dette sjøl også!

De marsjene som ble spilt denne 17 mai var "Marsj av Møller", "Guttene kommer" og "Sønner av Norge".

For min egen del fikk jeg etterhvert solistoppdrag. Ikke de helt store, men jeg var nok veldig stolt (og ikke minst nervøs) da jeg spilte "Ut mot havet" og "Bred dina vida vingar" for fullsatt bedehussal på Uthaug!!

I 1958 var det stort landsdelsstevne i Trondheim. Det jeg husker mest var varmen! Vi sto i kø i mange timer i byens gater og ventet på å få marsjere inn på Lerkendal stadion. Og da vi endelig kom på plass, var vi helt utslitte og veldig tørste. Våre dirigenter, Trygve Rian og Helge Kløften kom med ei flaske solo til alle korpsmedlemmene våre, og jeg husker at jeg drakk opp hele flasken uten stopp! Etterpå fikk jeg kjennskap til at vi fikk utdelt saltpastiller før oppmarsjen. Dette for at vi ikke skulle besvime under den lange oppmarsjen.

Ellers var vi på musikkstevne på Ranheim. Og jeg husker vi var et av de beste korpse. Ja, uten blygsel må jeg få si at Ørland skolemusikk var veldig gode til å spille etter et par-tre år etter oppstarten. Dette skyldes flinke ledere, og ikke minst at de fleste utøverne øvde jevnt og trutt. Vi hadde ikke så mye å ta oss til på den tida; men vi var som sagt veldig kye og stolte over å få være med.

Jeg gikk etterhvert over i "musikklaget Kornetten", noe som mange andre i skolemusikken gjorde også. Sjøl var jeg en av de første jentene i "Kornetten".

Til slutt må jeg få ønske korpset lykke til med jubileumsfeiringa!

Sigrun Kløften Dehlin

Ørland Skolemusikk hadde først på 60-tallet en bra instrumentbesetning, både messing og tre, men ett treblåsinstrument manglet; - tverrfløyte.

En dag- antakelig i 1961- dukket mitt søskenbarn Jostein Kløften opp heime hos oss med ei fløyte, ei svart trefløyte han hadde kjøpt da han gikk på gymnaset. Men Jostein var jo klarinettist og hadde vel nok med det, han underviste også de første klarinettistene i korpset, dermed fikk jeg æren av å bli skolemusikkens første fløytist.

Så var det å finne en lærer. Josteins far- altså min onkel Helge- arbeidet den gangen på flystasjonen, og der visste han det fantes et korps, kanskje til og med en fløytist? Sannelig var lykken med han, en ung soldat Rolf Egil Aune sa seg villig til å prøve. Han kom heim til oss, og det gikk rimelig bra, men fart i sakene ble det først da han traff min eldre søster, hun spilte for øvrig trompet i korpset. Utover året ble øvelsene både hyppigere og lengre, og det oppstod om ikke vakker, så i hvert fall søt musikk!

Vinn-vinnsituasjon for alle parter: jeg lærte å spille fløyte, og fløytelærer'n ble forelska i og etter hvert også forlovet og gift med min søster. Et godt eksempel på hva korpsmusikk kan føre til!

Det hører med til historien at Rolf Egil ble ørlending og i mange år medlem av Kornetten.

Jeg fortsatte også med fløytespilling, men grunnlaget ble lagt først på 60-tallet i Ørland Skolemusikk.

Bernt Gjelvold

I min tid var det Trygve Rian (dirigent) og Helge Kløften som ledet korpset. Da jeg var ca 10 år, ble det bestemt av min mor og onkel Helge at jeg skulle spille trekkbasun i skolemusikken. Jeg spilte og sang mye da jeg var liten, så de mente at jeg var musikalsk.

Basunen kom sammen med ei tjukk dansk lærebok. Da jeg begynte å prøve den, fant jeg skalaen og kunne spille enkle melodier, men jeg skjønnte ingenting av boka. Så ble jeg hentet heim fra skøytebanen (Rusasetvatnet) en dag og kjørt til Erling Solli med basunen. Der var han sammen med Erling Eriksen, som også skulle lære seg å spille trekkbasun. Jeg prøvde å herme etter de andre to så godt jeg kunne, men skjønnte ikke systemet med notene. Boka og øvingen gikk nemlig etter F-nøkkelen, og jeg ga antakelig opp etter bare 2 – 3 ganger.

Våren etter ble jeg sendt på notekurs på Hårberg skole sammen med 10 – 15 andre rekrutter. Fru Skagen, som lærte unge piker å spille piano, var lærer. Vi terpet noteverdier og tegnet noter, men jeg kan ikke huske at vi klappet rytmer for å oppleve hvordan de forskjellige notene hørtes ut. Vi var på 4 – 6 samlinger der, tror jeg.

Om høsten 1960 eller 1961 begynte vi i korpset. Øvelsene var søndager i 2 – 3 tida og varte ca. 2 timer, med pause i midten. Som regel kunne det gå både 15 og 20 minutter over tiden før vi kom i gang, for det ble ventet på de som kom for seint.

Det var artig å spille sammen og få til stykkene, men for meg var det ellers litt kjedelig, for jeg hadde ikke noen av vennene mine fra Opphaug med i korpset. Det var nemlig ikke opptak til korpset fra Opphaug "mitt år". Dessuten måtte jeg ofte avbryte kortspilling eller idrett for å sykle på øving i Rønneskolen, og når det var glatt og dårlig vær, velta jeg og var jeg ofte svett og bløt i baken da jeg kom fram. I korpset var jeg mye sammen med Martin Hågård, husker jeg.

Det at vi ikke visste hvor fort notene skulle spilles, var et problem for mange nye, men Helge gikk hele tiden rundt mens vi spilte og satte oss på sporet. Det var god stemning på øvelsene, med mye munterhet fra Uthausingene bak i korpset.

Jeg husker første gangen jeg skulle være med å spille ute. Det var i Yrjarshall, og vi spilte "Marsj av Møller". Etter bare noen toner ble jeg forvirret og kom av. Jeg syntes det var veldig flaut, og alle så jo når en trekkbasunist slutter å spille. Derfor sto jeg der og trakk fram og tilbake som om jeg spilte, og når reprisen kom, fikk jeg til noen toner igjen før det samme gjentok seg.

Vi spilte nesten bare marsjer. Jeg husker dem ikke lenger, men en ble kalt "Konserrit" av lederne. Den kom fram da vi skulle forsøke å få til et 25-årsjubileumskorps i 1981. Med litt franskkunnskaper så jeg at den egentlig het "Conscrit". Det stykket jeg husker at jeg likte best var imidlertid "Bluberry Hill" som jeg hadde hørt Louis Armstrong spille og synge. Før jul spilte vi selvsagt julesanger, og julaften spilte korpset på julegudstjenesten. Det gjorde de fra første år og gjør det fortsatt i dag.

Første 17. mai jeg var med, husker jeg at det blåste kraftig. Rett som det var løsnet notene fra klipa, og vi måtte springe bortover plognene for å hente dem. Vi marsjerte fra Rønne-skolen, rundt Brekstad og til kirka. Der spilte vi til gudstjenesten. Når folketoget gikk senere, var det på'n igjen, og til slutt var vi med på festmøtet i Yrjarshall. Jeg husker at vi måtte stå på scenen under hele talen til kongen. Da var det helt slutt på kreftene, og det "brant i skoene". Men etterpå tror jeg måtte gå heim til Opphaug, der jeg hadde startet i barnetoget om morgenen. Ett år var det til og med noen som sendte oss til Oksvoll etter gudstjenesten. Der måtte vi gå i tog til Nes-kirka og også spille til gudstjenesten der. Så var det tilbake til Brekstad igjen, til kjøttkake på meierisalen og så rett i folketoget.

Jeg husker at vi deltok på musikk- og sangerstevner, og i 1964, da jeg var 15 år, reiste vi med busser helt til Oslo, der det var landsstevne for skolemusikkorps. Det var en stor opplevelse, for vi var ikke akkurat så bereist i den tiden. Vi bodde på en skole og var rundt og spilte og ble guidet til kjente steder. Til slutt ble alle korps samlet på Ullevål stadion, 14 – 15.000?, og vi spilte bla. "Ja vi elsker", ledet av flere dirigenter med lang hvite hansker, husker jeg.

Jeg sluttet den sommeren.

Når jeg ser tilbake, ser jeg at jeg fikk god trening i samspill og utviklet meg musikalsk. Jeg ble også vant til å spille etter noter og fikk venner og gode opplevelser.

Astrid Kløften Kvernenes

Jeg startet mine år i skolemusikken i 1963, mye p.g.a. at min far, Helge Kløften, hadde vært med på å starte korpset og var med på å drive det sammen med Trygve Rian, med Trygve som hoveddirigent. Begge de to var i Musikklaget "Kornetten", jeg tror Trygve Rian dirigerte der også på den tiden. Begge de to var messingblåsere og var best kvalifisert til å drive opplæring på disse instrumentene, men fordi det var vansker med å finne instruktører på treblåsinstrumenter måtte min far lære seg hvordan klarinetten fungerte for å undervise på den. På søndager kom det musikanter som satt ute i stua og fikk opplæring. Min far ble nok ingen stor klarinettist, men han fikk lært bort nok til at andre ble ganske flinke! Korpsøvelsene ble holdt tidlig lørdag ettermiddag, så i perioder var det mye av helga som gikk med for ham.

Den gangen var det helt andre måter å bli tatt opp i korpset på. For det første så var vi ikke så unge som dem som starter nå, vi gikk i 5. eller 6.klasse. Og så måtte vi gjennom et notekurs som vi måtte bestå før vi kunne få utdelt instrument. Hun som holdt det kurset jeg deltok på var kona til kraftlagsbestyreren, fru Skagen, og hun spilte piano. Så vidt jeg husker ble kurset holdt på våren og så fikk vi instrumenter og begynte å spille på høsten. Først fikk vi opplæring for oss selv, men etter jul en gang fikk vi prøve oss i hovedkorpset. Det var stas! Jeg tror noe av det første jeg var med å spille på var marsjen "Guttene kommer"!

Sommeren det første året jeg var med dro skolemusikken på en veldig spesiell tur, det var i 1964. Da ble det arrangert landsstevne for skolekorps i Oslo, det eneste som er arrangert. Det deltok rundt 24 000 musikanter og jeg tror hver eneste skole i Oslo huset skolekorps. Det største inntrykket derfra var den felleskonserten som ble holdt på Ullevål stadion. Der sto alle korpseene oppstilt hver for seg, og dirigenten for hvert korps sto og fulgte med på en felles dirigent som sto på et oppbygd podium, og så skulle alle dirigentene dirigere sitt korps etter ham! Hvor mye vellyd som kom ut av det vet jeg ikke, men det var moro å få oppleve det. Ledelsen i musikkforbundet fant vel ut at det var nok med dette ene eksperimentet for seinere ble det bare arrangert landsdelsstevner.

Ørland Skolemusikk var på flere av disse landsdelsstevnene i tillegg til de årlige skolekorpsstevnene som ble arrangert rundt om i Fosen i regi av Fosen Krets av NMF. Jeg husker ikke så godt alle jeg deltok på, men jeg mener at vi var i Gjøvik et år, muligens også i Trondheim, uten at det skjedde noe som trigger hukommelsen! Men jeg husker den siste turen jeg var med på til landsdelsstevnet i Narvik(husker ikke årstall). På nordovertur overnattet vi i nærheten av Mosjøen og der ble vi overfalt av en hær av mygg! På sørovertur overnattet vi i Mo i Rana. Begge steder på skoler. Men på skolen i Mo i Rana oppdaget vi at det var interntelefoner på klasserommene! Det måtte vi utnytte! Vi fant nummeret til det klasserommet guttene bodde på, og om kvelden ringte vi dit. Jeg utgav meg for å være ei jente fra skolekorpset i Mo som en av guttene hadde truffet på et stevne tidligere, og som nå hadde hørt at vi skulle bo på denne skolen! Hun bodde ikke langt unna og lurte på om han kunne komme ut og møte henne! Han fikk med noen av de andre guttene og gikk ut. Da de oppdaget at han var blitt lurt, var det bare for oss som hadde stått bak dette å gjemme oss så godt vi kunne!

Den tiden jeg var i skolemusikken var regelen at det året du fylte 17 år var det siste du kunne være med i et skolekorps. Høsten det året jeg var 17 reiste jeg bort på folkehøgskole der jeg gikk på musikklinja. Året etter, da jeg var tilbake, ønsket Trygve Rian å ha permisjon fra dirigentjobben i skolemusikken. Så ble det kanskje snakket om å prøve å få inn nytt blod, ikke vet jeg, men jeg ble i alle fall spurt om jeg kunne påta med å dirigere korpset. Det endte med at jeg påtok meg jobben, det var vel et utslag av ungdommelig overmot! Det eneste jeg kunne om direksjon var det lille som ble gjennomgått på folkehøgskolen! Men så ble det arrangert en del dirigentkurs rundt omkring i regi av NMF, og den vinteren fikk jeg delta på noen helgekurs i Lensvika. Året etter ble det også holdt kurs på Ørlandet, med Trevor Ford som instruktør.

Det ble med dette ene året som dirigent for skolemusikken, men det var et morsomt og trivelig år som ble avsluttet med stevne for skolekorps i Fosen på Brekstad, med avslutningskonsert i Yrjarshall!

Ulf Steinar Berg

Min familie har vært opptatt av sang og musikk, men det var kun min fire år eldre søster, Randi, som var aktiv utøver i min oppvekst. Hun spilte klarinett. Jeg husker at jeg flere ganger var med og hørte skolemusikken spille, men fikk ikke noen umiddelbar lyst til selv å være med. Så da det var opptaksprøve for nye aspiranter våren 1968, ville ikke jeg være med. Både min mor og min søster ivret etter at jeg skulle prøve, men den dagen det var opptaksprøve i Rønneskolen syklet jeg hjemmefra for å slippe å delta. Jeg tror hovedårsaken var at det ikke var noen andre av mine kamerater i Døsvika som var med, og derfor hadde heller ikke jeg lyst.

Ulf Steinar Berg

Det ble veldig få gutter som ble tatt opp som aspirant dette året, så min mor og min søster fortsatte å bearbeide meg for å bli med. Så på høsten sa jeg ja til å prøve, og jeg ble med hjem til Trygve Rian som var dirigent for å gjennomføre opptaksprøve. Jeg husker at vi satt i stua heime hos Trygve Rian, og opptaksprøven gikk ut på at jeg bl a skulle synge en sang. Jeg sang «Alle fugler». I tillegg hadde Rian en gitar han spilte på, og så skulle jeg synge de samme tonene. Det var også noe rytmeøvinger, men jeg husker ikke helt hva de gikk ut på. Resultatet ble at jeg ble tatt opp som aspirant og ble med sammen med de andre aspirantene på noteopplæring. Denne opplæringa foregikk på Opphaug skole, med Ole Konrad Grande som lærer. Vi hadde notelære der vi lærte å bygge opp både durskalaer i alle tonearter. Vi pugget huskereglene for både navn på notelinjer, mellomrom, kryss- og b-tonearter: «En God Hest Drar Fort» er navn på notelinjene i G-nøkkel. «Far Banker Espen, Aspen, Dessuten Gesspen, Cessgen», og «Gi Dem Alle En Hel Fisk, Ciss», var navn på b- og krysstonearter i dur. Jeg kan ikke huske at vi brukte særlig tid på mollskalaer. Vi lærte også note- og pauseverdier, men alt var ren teori. Ingenting ble omsatt til praksis.

På vårparten fikk vi utdelt instrumenter, og jeg fikk et tenorhorn. Jeg hadde ikke noen bestemt oppfatning av hva jeg ville spille, så tenorhorn var greit for meg. Skoleåret 1969-1970 hadde vi aspirantopplæring. Vi var fire stykker som hadde fått tenorhorn, og alle fire møtte opp heime i stua hos Helge og Magnhild Kløften en gang hver uke. Helge hadde

aspirantopplæring for mange av oss som skulle spille i korpset. I starten var vi samtidig alle fire aspirantene, men etter hvert ble vi delt inn to og to og delvis alene. Vi brukte et legendarisk opplæringshefte: Ny skole for messingblåsere. Dette heftet tror jeg mange norske skolemusikanter har brukt i sin karriere. Jeg kan ikke huske at jeg ble kjørt med bil til aspirantøvelsene heime hos Helge. Vi syklet når det var bart, og brukte spark når det var glatt. Det kunne være nokså tøfft i kuling og snø på Ryggamyraveien.

Vi fikk uniform til 17. mai, og vi som var aspiranter var med og marsjerte bak korpset uten instrument. Jeg hadde fått nye sko til 17. mai, og det ble selvsagt noen fryktelige gnagsår. Uniformer fikk vi hjemme hos Harald og Brynhild Vik. De hadde uniformslager hjemme på Vik. Uniformene var relativt nye, mørk grønn med gule striper. Det var striper også på buksene, og jeg fikk forklart at årsaken var at de gamle uniformene ikke hadde striper på buksene. Og da ble buksene brukt av guttene på fest!

Høsten 1970 var vi blitt «ordentlige» korpsmusikere, og ble med på korpsøvelsene som foregikk i Rønneskolen. Denne høsten hadde korpset fått ny dirigent: Astrid Kløften, datter til Helge, tok over som dirigent etter Trygve Rian. Min første opptreden som korpsmusiker var på scenen i Yrjarshall. Etter det jeg husker, spilte vi et stykke fra nasjonalsangheftet «24 nasjonalsanger for korps», jeg tror det var «Sjå no blir det dag», og i tillegg to marsjer: «Guttene kommer» og Military Escort».

I den tida jeg var med i «Skolemusikken» var vi hver vår på kretsstevne i regi av Fosen krets av NMF. Vi var også så å si hver vår på det som vi oppfattet som en langtur. Min første langtur var landsstevne på Gjøvik i 1971. Der var det innmarsj på fotballstadion med avspilling av tre fellesnummer. Det var et salig kaos da 8 500 musikere skulle prøve spille «Rumba Juanita» samtidig. Helge Kløften tok over som dirigent høsten 1971, og han var dirigent resten av tida jeg var med i «Skolemusikken» Våren 1972 var vi på enda lenger tur, da reiste vi på landsdelsstevne i Bodø. Det var så lang kjøretur at vi måtte ha en overnatting på veien. Vi var på utflukt til Saltstraumen, og der ble vi vitne til at en person falt ut av en småbåt og nesten druknet i strømvirvlene. I 1973 gikk turen til Sogndal. Det gjorde stort inntrykk på oss da vi kjørte over Sognefjellet i juni og det var 4-5 meter høye brøyteskavler langs veien. Vi guttene i Ørland Skolemusikk ble misfornøyd med den innkvarteringen vi ble

tilbydd da vi kom fram. Vi skulle ligge på flatseng i ytterkorridoren på en skole, like ved utgangsdøra der alle gikk ut og inn. Da vi klaget på dette kom dirigenten for arrangørkorpset i Sogndal og tilbød oss å få bo heime hos han. Der fikk vi det veldig bra, vi fikk disponere kjellerstua og eget bad. Jentene i korpset ble nok misunnelige, men akkurat da var det en fordel at vi bare var 6 – 7 gutter ellers hadde det ikke vært plass. Våren 1974 kan jeg ikke huske at vi var på langtur, men våren 1975 dro vi til Molde. Det var min siste tur med korpset, og jeg sluttet da turen var over. Jeg hadde allerede da vært med i Kornetten et år, og fortsatte der.

Konsert under landsfestivalen i Sogndal i 1973

Bente Width Berg

Helge Kløften var en lun, trygg og tålmodig dirigent som vi hadde respekt for. En korpstur til Sogndal med buss. Sjåfør var Reidar Hvitsand. Vi kjørte over Sognefjellet. Vi stoppet for en beinstrekk på et turistsenter. På et stort skilt sto det CLOSED. Da sa Helge: Så fint at vi stoppet her, for her er det klosett. Kan ikke huske at noen kommenterte engelsken til Helge. Han introduserte alltid vårt konsertnummer med «butterfly» som i «fly» Ikke alltid like kjekt når Hasselvika slo til med «Amazing Grace», med riktig uttale.

Årlige Fosenstevner var spennende for begge kjønn. Det var ikke fritt for sverming og titting på flotte ungdommer i andre Fosenkorps. Har egenerfaring her. ☺ Har fleipet med at Bjarne (Berg fra Botngård skolekorps, red.anm.) og jeg fant tonen under et fellesnummer. Ikke all korpssverming fikk 35 års ekteskap som resultat. Hurra for korps!

Rastepause på vei opp Sognefjellet på vei til stevne i Sogndal i 1973 Bildet viser Harald Vik med kaffekopp, bussjåfør Reidar Hvitsand, Brynhild Vik, Helge og Magnhild Kløften i tillegg til noen korpsmusikere

Narvik 1968

Våren 1968 var korpset på tur til Narvik. Bildet viser korpset under oppmarsj. I front med navneskiltet går Helge Kløften. Med tamburstaven går dirigent Trygve Rian. Korpset hadde fått nye uniformer like før denne turen.

Ørland skolemusikk på kretsstevne i Fagerenget 1969

1. Rekke fra venstre:

Bjørg Utstrand, Sidsel Eide, Øystein Dullum, Randi Kløften, Normann Skogstad (dirigent), Synnøve Hoff, Terje Sætnan, Brit Olden, Ellen Eide.

2. Rekke fra venstre:

Helge Høybakken, Anne Lise Sørensen, Ragnhild Flatnes, Marita Solberg, Dagrund Eide, Synnøve Grinnen, Trond Kirkeby-Garstad, Kjell Olden, Randi Berg, Roar Helmersen, Olaug Flatnes, Jostein Solbue.

3. Rekke fra venstre:

Annbjørg Eide, Gunn Røstad, Geir Aakvik, Ann Elin Hovde, Ragnhild Dahl, Nora Kirkbak, Turid Vesthagen, May Brit Berge, Eli Fremstad, Lindis Hovde.

4. Rekke fra venstre:

Heidi Olsen, Solfrid Didriksen, Maj Venche Hestø, Roar Morten Nilsen, Kjellaug Kløften, Gaute Solberg, Else Mari Nilsen, Ellen Utstrand, Dagrun Grande.

5. Rekke fra venstre:

Arnt Asgeir Rye, Ann Mari Larsen, Karen Kotte, Vidar Ervik, Tor Hovde, Magne Leigland, Nils Skogen, Dagfinn Hoff, Svanaug Solem.

Landsdelsstevne i Bodø 1972

I juni 1972 var Ørland skolemusikk på tur til Bodø. Vi deltok på landsdelsstevne i regi av Salten krets av NMF. Bildet viser korpset under innmarsjen på Aspmyra stadion, der stevnet ble avsluttet. Vi spilte «Og eg veit meg eit land» som fellesnummer til slutt. Faktisk et vellykket fellesnummer, tross flere tusen musikere!

Aspirantkorps

På starten av 1970-tallet ble det stiftet et aspirantkorps med tilknytning til Ørland skolemusikk. Det var Trygve Rian som var den første dirigenten for aspirantkorpset. Korpset fikk egne uniformer med røde jakker. Bildene under viser aspirantkorpset i 1975, og da hadde Åge Lade tatt over som dirigent.

Medlemsliste Ørland Skolemusikk 1956 – 1977

Ørland Skolemusikk

Fosen Krets av N.M.F

- Medlemmer 1956= 57.
 Oddrun Skaret.
 Unni Andresen.
 ✓ Lill Eli Grande.
 Astrid Bakken.
 ✓ Åsgjerd Grande. Leseth. ✓
 Gunnborg Johansen.
 Berit Gjerde.
 Astrid Grimstad.
 ✓ Klara Nilsen.
 Turid Pettersen.
 Hildegard Leseth.
 Eli Skagen.
 Borgny Oksvold.
 ✓ Anne Lise Hårberg.
 ✓ Harald Røstad.
 ✓ Anna Margrethe Kløften. ✓
 ✓ Kjell Lund.
 Vidar Røstad.
 ✓ Ragnar Jensen.
 Tore Ratdal.
 Torbjørn Brekstad.
 Per Overbyhagen.
 ✓ Torleif Lund Hoff. ✓
 Per Kristian Lund.
 Arve Ulseth.
 ✓ Snorre Hvitsand.
 ✓ Einar Løkra.
 Roy Rennan.
 Tormod Thorvik.
 ✓ Erling Eriksen.
 Magnus Moen.
 Asbjørn Tokstad.
 ✓ Torbjørn Rian. ✓
 Kjell Saltnes.
 Kjell Winther.
 58.
 Arild Rian.
 ✓ 60. Bjørn Aune.
 Hilda Olafsen.
 Elin Indstrand. Falstad. ✓
 Eldrid Nilsen.
 Vigdis Pettersen.
 Björg Flatnes.
 Vigdis Aune.
 Torhild Lund.
 Åse Hågård.
 Grethe Tokstad.
 ✓ Inger Vik.
 Inger Marie Lunda.
 Hjörtaug Utstrand.
 Erling Albriktsen.
 Jan Arvid Kvernenes.
 Arthur Eidsaune.
 Knut Berg. ✓
 Idar Kirkeby/Garstad.
 ✓ Kåre Hovde. ✓
 Tore Solem.
 ✓ Gunnar Eide.
 ✓ Svein Olav Ulseth.
 Oddbjørn Jonsen.
 61. Eli Utstrand.

61. Øystein Rian.
 1962-Sigrun Kløften.
 Aase Vik.
 Solbjørn Røstad.
 7130 Brekstad Lunda. -----
 Johanne Røstad.
 Britt Åse Solbu.
 Sissel Bakken.
 Astrid Kløften.
 Eli Vik.
 Marie Lund.
 ✓ Martin Hågård.
 Aud Rian.
 Steinar Dahl.
 ✓ Åge Lien.
 Hans Ulseth.
 ✓ Egil Flatnes.
 ✓ Elin Aune.
 Bernt Gjølvoold.
 ✓ Ingrid Nilsen.
 ✓ Dag Leth-Olsen.
 Bjarne Røstad.
 63. Brynhild Hoff.
 Odd Aakervik.
 Håvard Dahl.
 65. Ole Uddu (Schærer)
 Sonja Haltbakk.
 Dagrun Grande.
 Åse Arnet.
 Annbjørn Eide.
 Brit Solberg.
 Aud-Marie Røstad.
 Gunn Johanne Kirkebakk.
 Else-Mari Nilsen.
 Kirsten Utstrand.
 Jan-Morten Lund Hoff.
 ✓ Aksel Jakob Hovde.
 Tor Hovde.
 Dagfinn Hoff.
 Arild Uthaug.
 ✓ Halgeir Høien. ✓
 ✓ Stein Terje Eriksen. ✓
 Gunn Røstad.
 ✓ Kjell Olden. ✓
 Roger Solem.
 Tove Ulseth.
 ✓ Ellen Eide. ✓
 Roar Morten Nilsen.
 66. Sissel Eide.
 Brit Olden.
 Norunn Blokkum.
 Helge Høybakken.
 Svanaug Solem.
 Vidar Ervik.
 Kjellaug Kløften.
 Aud Åse Hoff.
 Randi Berg. *OKs well.*
 Gaute Solberg.
 ✓ Ann Elin Hovde. ✓
 Rigmor Ratdal.
 Nils Skogen.
 ✓ Turid Vesthagen.
 Unni Pettersen.

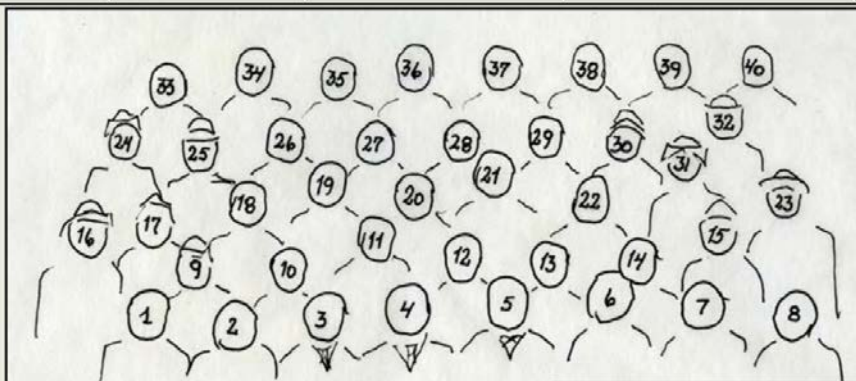
1966. Geir Åkervik.
 ✓ Aud Helen Dalehamn. *Pedersen*
 Synnöve Hoff.
 Arne Krokan.
 67. Anne Lise Sörensen.
 68. Björg Utstrand.
 Arnt Asgeir Rye.
 Karen Kotte.
 Ann Mari Larsen.
 Magne Leigland.
 Synnöve Grinnen.
 Torunn Gjestad.
 Trond Kirkeby-Garstad.
 Randi Kløften.
 Terje Sætnan.
 Cystein Dullum.
 Dagrun Eide.
 Roar Helmersen.
 ✓ Jostein Solbu.
 ✓ Ragnhild Flatnes. ✓
 Ragnhild Dahl.
 Marita Solberg.
 Eli Fremstad.
 Jorunn Uthaug.
 Nora Kirkbak.
 Maj Britt Berge.
 Lindis Hovde.
 Grethe Utstrand.
 ✓ Olaug Flatnes. ✓
 Sölvi Hoff.
 Heidi Olsen.
 Solfrid Didriksen.
 Maj Venche Hestö.
 Asbjörn Hoff.
 ✓ Ellen Utstrand.
 69. Norunn Hovde.
 Synnöve Vik.
 Gunn Kristin Örsleie.
 70. Tone Rolseth.
 Berit Buland.
 Guri Hoff.
 Gunhild Gjestad.
 Eli Pettersen.
 Kari Jakobsen.
 Toril Hovde.
 Ulf Berg.
 Bente Kotte.
 Anne-Grete Hoff.
 Ottar Egil Vik.
 Mikal Holtermann.
 Knut Einar Tokstad.
 71. Beate Sörensen.
 Bodil Stokkan.
 Inger Høybakken.
 Arne Kløften.
 Trude Dahlby.
 Inger Anita Guldteig.
 ✓ Snorre Fremstad.
 Jan Roar Aune.
 Helene Lund Hoff.
 Unni Nilsen.
 Anne Kristin Stokkan.
 ✓ Gerd Karin Vahl. ✓
 Synnöve Stokkan.
~~Kristin Stokkan.~~
 Hans Robert Nilsem.
 Olaf Einar Vik.
 Ingrid Stranden.

✓ 1972. Bente Haugan.
 Anne Sofie Nilsen.
 Torunn Langstrand.
 73. Tor Skogstad.
 Astrid Helene Aune.
 ✓ Bente Width.
 ✓ Brita Lysöbakk.
 ✓ Liv Hilde Berge.
 ✓ Gunn Iren Öyen.
 74. Torunn Lorentzen.
 Bente Lien.
 ✓ Inger Sofie Murvold.
 ✓ Inger Skjellvik. ✓
 ✓ Otto Grønningen.
 ✓ Terje Skaret. ✓
 ✓ Heidi Leth-Olsen.
 ✓ Finn Roger Hoff.
 ✓ Liv Dagrun Örsleie. ✓
 75. Geir William Grønn Sletten.
 Arnfinn Langstrand.
 Unn Henriksen.
 Liv Gunnhild Bukten. ✓
 Berit Strand.
 Kirsti Skjervik.
 Eva Lillerud.
~~Stille Nerland.~~
 Marianne Haug.
 Roger Solli. ✓
 Irene Eggen.
 Jakob Lund.
 Snorre Gilde.
 Berit Hjelle.
 Oddveig Bakken.
 Inger Henriksen.
 Nina Pettersen.
 76. Torodd Lund.
 Steinar Haugen.
 Knut Håvard Hatlen.
 Knut Ole Öyen. ✓
 Siv Nordby. ✓
 Björn Erik Nilsen.
 Rune Halvorsen.
 Björn Harald Vik.
 Kristin Meisingseth.
 Karin Störseth.
 Marna Kotte.
 Liv Fjærli.
 Berit Sörensen.
 77. Pål Gilde.
 Ove Johannessen.
 Trond Leseth.
 Lisbeth Hernes.
 Björn Buland.
 Kurt Arild Bones.
 Siv Mordal.
 Else Dagrun Bakken. ✓ ✓
 Siv Henriksen. ✓
 Rita Rabban. ✓
 Guri Almli.
 Gry Nordby. ✓
 Guro Nerland. ✓
 Lars Erik Solli.

Ørland skolemusikk 1981 – 25 år

1) Oddveig Merethe Bakken	9) Toril Sandvik	17) Trine Nilssen	25) Ann Kristin Sorgjerd	33) Kurt Arve Nilssen
2) Kirsti Skjervik g. Bjerga	10) Kristin Solli g. Øye	18) Heidi Leseth	26) Ida Lorentze Vik	34) Steinar Sandvik
3) Sissel Hernes	11) Lisbeth Hernes	19) Arne Martin Solli	27) Janne Røstad	35) Vebjørn Vandvik
4) dirigert Egil Kristiansen	12) Oskar Andreas Kotte	20) Trond Vilhelm Lund	28) Marit Harbak g. Folvik	36) Dag Henriksen
5) fanebærer Thor Gunnar Sandvik	13) Torgeir Hatlen	21) Gunn Solve Solem g. Midtøy	29) Aase Merete Sandvik g. Brekstad	37) Terje Skaret
6) Berit Strand g. Johnsen	14) Magnhild Skaret	22) Elisabeth Winther	30) Monika Fremstad	38) Terje Dypvik
7) Signe Johanne Berre	15) Kari Olafsen	23) Anita Pettersen	31) Beate Selnes	39) Tor Gunnar Nilsen
8) Grete Krokdal g. Sand	16) Siri Hellan g. Høien	24) Gry Foldahl g. Solberg	32) Kristin Moe	40) Ketil Winther

Kilde: http://www.yrjarheimbygdslog.no/fotografier/starten_foto.htm. Dato: 16.05.2016

1990-årene: Ørland Skolemusikk blir Ørland Barne- og Ungdomskorps

Fremste rekke fra venstre: Martin Skei, Magne Rodem, Roy Hovde, Hans Kristian Hagestad, Brynjar Bakken, Hebe Grande.

Andre rekke fra venstre: Hilde Næbb, Eva Marie Haugen, Torgeir Hatlen (med fanen), Vigdis Eggan, Maren Dahl, Anette Breivoll og dirigent Arne Bakken med el-gitar.

Leif Skei har lånt ut bildet over med følgende kommentar: «Husker ikke akkurat når jeg ble leder for Ørland Skolemusikk, men det var nok utpå 90-tallet. Det hadde gått nedover med korpset en stund. Det var så ille at dirigenten lurte på om vi skulle legge ned. Dette ble jo en stor sak. Et tema var at det å ha ordet «skole» i navnet kanskje kunne påvirke rekrutteringen i negativ retning. Så etter forslag fra Eva Marie Haugen, ble det bestemt at korpset skulle skifte navn fra Ørland Skolemusikk til Ørland Barne- og Ungdomskorps (ØBU).»

Eva Marie Haugen, som var med i korpset i perioden 1986-1998, forteller at navneskiftet ble vedtatt på årsmøtet i februar 1997. Styret ved leder Leif Skei kom med forslag på årsmøtet

å endre navn til Ørland skolekorps. «Vi var noen som var uenig og foreslo Ørland Barne- og Ungdomskorps om det absolutt måtte skiftes navn. Argumentasjon for ØBU var at da kunne man ha felleskorps, men også barne- og ungdomskorps med musikalske utfordringer som passet mer for alle gruppene. Sagt på en annen måte: noen av oss eldre var lei av å spille Olsenbanden-filmen-låta hver øving, og ønsket å spille noe annet i tillegg. Grunnen til at styret ønsket navneskiftet var at de mente at skolemusikken ble forvekslet med Musikkskolen (som kort tid senere ble til kulturskolen).

Jeg sluttet våren 1998 etter 12 år i korpset. Siden vinteren 1992 hadde vi gått fra å være fem medlemmer i korpset til å bygge oss opp til å være ca. 15 i 1996. Navneendringen for oss var viktig for at ikke ungdommen i korpset skulle forsvinne til Kornetten slik den gjorde høsten 1991. Gi barne- og ungdomskorpset flere utfordringer, tenkte vi. Om det var vellykket får ettertiden vise. Visjonen og den gode tanken var i hvert fall der.»

I dag er Eva Marie Haugen bosatt i Alta. Hun forteller at hun for tida dessverre ikke spiller i korps fordi det vanskelig lar seg kombinere med en jobb med veldig mye reising.

Invitasjon til skolekonsert 24. april 2001

Korpset jobber stadig med rekruttering av nye medlemmer. Her er en informasjonsplakat som ble laget i forbindelse med at korpset gjennomførte skolekonserter for grunnskolene i 2001. Det kan se ut som om navneendringen, som ble omtalt på forrige side, absolutt hadde en vellykket effekt med hensyn til rekrutteringen.

Det er gjort forsøk på å sette navn på deltakerne.

På hjemmesida til ØBU er det et fotogalleri. Der finnes dette bildet og mange andre bilder av korpset fra 2000-tallet og fram til i dag. Gå inn på www.oebu.com

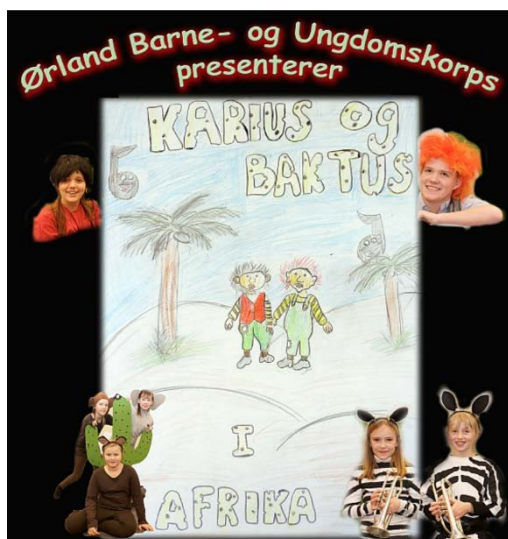
Korps er mer enn bare 17. mai og marsjer

«Tromp og Trekk»

«Tromp og Trekk» var en juleforestilling for hele familien. Stykket er skrevet av Odd Petter Rønning fra Ørland og det handler om to nisser, Tromp er den positive, glade, blyge nissen, mens Trekk som er den frekke, selvopptatte og sure nissen. Aktørene som deltok var fra Ørland og Bjugn Storband (pluss noen til) og Ørland Barne- og Ungdomskorps. Dette var en fast adventstradisjon korpsset og storbandet gjennomførte i mange år til stor glede for gammel og ung.

Karius og Baktus

I 2010 satte ØBU i samarbeid med Ørland kulturskole opp forestillingen "Karius og Baktus - i Afrika". Siden har det vært flere oppfølgere, sist i 2015.

Julegrantenning

Korpset spiller fast på tenninga av julegrana utenfor Ørland rådhus/kultursenter. Det kan ofte være en kald fornøyelse. Da er det godt å komme inn til servering i kultursalen etterpå.

Julegrantenning; bildet på forrige side og bildet øverst fra 2007, bildet over fra 2009.

Ørland Barne- og Ungdomskorps, juni 2014

Bildet over, der korpset er stilt opp i vårlige omgivelser foran Austråttborgen, ga forøvrig inspirasjon til utformingen av dagens jubileumsmedalje.

Drill

Drilltroppen etter endt dyst. Fra venstre: Sandra Grøntvedt, Eda Andreassen, Marte Berg, Rita Leth-Olsen, Marie Røstad, Maren Aae, Karoline Askjemshalten og Katharina Thomassen

Drillen er et fint supplement til korpset, og fortjener kanskje betegnelsen «korpsets smykke». For mange unge er drill en inngangsport til korpset. Det kan oppleves langtekkelig og vanskelig å bli god på et instrument i oppstarten, og da kan deltakelse i drillkorpset være en motivasjon til å opprettholde kontakten med korpset. De fleste drillerne har instrument og spiller i korpset, og mange velger å gå over til å bli bare korpsmedlemmer når de blir litt eldre.

Nina Skogstad var den som tok initiativ til at korpset skulle få en drilltropp, og hun var første instruktør med god hjelp av Wenche Sørdal. Drilltroppen lå nede i en del år, men er nå i full vigør. Foruten å være fast innslag når korpset er på utmarsj og konserter, har korpsets drillere de siste årene fått øynene opp for konkurransedrill og ulike typer drillgymnastikk/ «treningsdrill».

Ørland Barne- og Ungdomskorps i jubileumsåret

Korpset, april 2016

HOVEDKORPS			
Eirik	Murvold Knutsen	Altsax	
Katharina	Thomassen	Althorn	Drill
Mariann	Bærøy Sigurdsen	Kornett	Drill
Joakim	Bærøy Kotte	Trommer	
Miriam Christin	Brekstad	Barytonsax	
Steffen Marius	Brekstad	Tenorsax	
Marte Johanne	Borgen-Berg	Baryton	Drill

Marie	Røstad	Baryton	
Håkon	Toresen Bærøy	Trommer	
Sandra	Grøndtvedt	Kornett	Drill
Kamilla Andrea	Johansen	Klarinett	
Maren	Aae	Kornett	Drill
Johannes	Rønning	Trombone	
Silje Katrin	Dahl	Fløyte	
Liv Marie	Rødde Paulsen	Tuba	
Karoline	Bårli Askjemshalten	Klarinett	Drill
Amalie	Aune Klette	Trompet	
Nikolai	Bårli Askjemshalten	Baryton	
Kari Elistabeth	Rødde Paulsen	Kornett	
Jenny Elise	Bærøy Kotte	Kornett	
Marit	Anderssen Ervik	Klarinett	
Ola	Anderssen Ervik	Altsax	
Angelica Bautista	Quinto	Klarinett	
Vito Normann	Skogstad	Althorn	
Sondre	Ljøkelsøy Bakken	Altsax	
Maike	Kotte	Kornett	
Erica Elisabeth	Hammer	Kornett	
Renita	Mannvik	Klarinett	
ASPIRANTER			
Eline	Mavrakis Hansen	Kornett	Drill
Amalie	Bårli Askjemshalten	Klarinett	Drill
Simon Alexsander	Lillemo	Trommer	

Oda Sofie	Auset Hjellum	Klarinett	
Julie	Brekstad	Kornett	Drill
Signe	Lyngstad	Althorn	
Linnea	Onsøyen Næsset	Kornett	
Madeleine	Grøntvedt Hellem		Drill
Liana	Anderssen	Kornett	
Oda Sofie	Skavdal Hopen		Drill
Adrian Wahl	Hopen	Trommer	

Dirigent: Liv Dagrun Ørsleie

Dirigent aspirant/junior: Astrid Klara Mjøen

Styresammensetning i jubileumsåret:

Øyvind Berg, leder

Audun Klette, nestleder

Bente Anderssen, kasserer

Trine Gran, sekretær

Torild Bærøy, materialforvalter

Monika Pettersen, drillansvarlig

Pål Frode Larsen, arrangement

Oskar Kotte, tur